

RESOLUCIONS XII CONGRÉS STEI INTERSINDICAL

RESOLUCIÓ DEL XII CONGRÉS DE L'STEI INTERSINDICAL CONTRA EL BLOQUEIG DELS ESTATS UNITS A CUBA

Pere Polo Fernández

L'STEI Intersindical col·labora i participa en els moviments de solidaritat amb Cuba i també, des de fa anys, té relacions principalment amb el Sindicat Nacional de Treballadors de l'Educació, la Ciència i l'Esport (SNTECD).

Des de la Confederació Intersindical, des d'STES i des de l'STEI Intersindical, participam des dels anys 90 en diferents esdeveniments de Pedagogia i Universiada.

No podem oblidar els efectes negatius que el bloqueig té per al poble cubà.

Avui dia, en què el problema mundial és la lluita contra la Covid-19 en tots els països, el bloqueig és totalment inhumà. De fet, és un gran impediment per a adquirir medicaments, equips i materials requerits per a fer front a la pandèmia; ja que dificulta les possibilitats de prestar i rebre ajuda internacional.

El bloqueig constitueix una violació massiva, flagrant i sistemàtica dels drets humans de totes les cubanes i cubans. A més, aquesta política criminal per part dels Estats Units cap al poble cubà, que s'aplica fa sis dècades, ha provocat múltiples danys i perjudicis.

Donald Trump va activar el Títol III i IV de la Llei Helms-Burton, i va permetre que es puguin iniciar accions judicials en tribunals dels Estats Units davant demandes presentades per ciutadans, entitats estatunidenques, empreses o individus cubans o de tercers països que es relacionin comercialment amb

empreses nacionalitzades a Cuba en la dècada de 1960.

Cuba sempre ha estat un país solidari, fins i tot ara en la pandèmia, i ha enviat brigades de treballadors i treballadores de la sanitat a diferents països, fins i tot a la "desenvolupada" Unió Europea.

Malgrat totes aquestes dificultats, està a punt de poder posar en pràctica la seva vacuna SOBERANA contra la pandèmia.

Així, doncs, des del XII Congrés de STEI-INTER-SINDICAL instam tots els països, governs i organitzacions perquè pressionin els Estats Units per tal que posin fi al bloqueig a Cuba.

PER LA LLUITA CONTRA EL FEIXISME I L'AUGE DE L'EXTREMA DRETA

Maria Camps Sintes

Vivim en un món que es mou globalment en tots els sentits, des de les malalties fins a l'economia i el pensament polític. Des que Trump va guanyar les anteriors eleccions als EUA (sense oblidar els 73 milions de vots rebuts a les darreres eleccions), podríem dir que es va destapar una caixa da pandora que va obrir la porta a una forma de fer política i d'adreçar-se a la col·lectivitat descarada i desacomplexada; un *modus operandi* que es va anar estenent arreu i que ha donat com a resultat allò que es coneix com a "trumpisme", ben lligat a un auge de la dreta radical i extrema dreta (que ja hi era però potser no es mostrava tan descarnadament). Una circumstància que ha de fer aixecar totes les alarmes. Arreu proliferen governs neoliberals i de to neofeixista que estan causant estralls socials a resultes de les polítiques que apliquen, i que afecten les capes més desprotegides de la població, el medi ambient, la

violència sistèmica, la pobresa estructural, la manca de llibertat, equitat i igualtat...

L'Estat espanyol no en queda al marge i als diferents territoris som testimonis de grups radicals d'extrema dreta que entren amb força a les institucions democràtiques, tot dinamitant des de dins el nostre sistema democràtic, que tant va costar d'assolir i tantes vides va deixar pel camí.

Aquesta dreta radical, populista, demagògica, violenta i antidemocràtica llença el seu discurs directe en un context de crisi sense precedents, el qual és del tot propici per penetrar a molts àmbits de la població. I la tasca de desgast democràtic que exerceixen, amb enunciats fàcils i reiteratius (a modus de *mantra*) i arguments senzills de reproduir, són altament nocius per a la preservació de l'estat del benestar.

Cal que, com a sindicat sociopolític que som, incidim, des de tots els àmbits, en el sosteniment de la democràcia, la llibertat, el pensament crític, l'equitat, la igualtat, la fraternitat entre els pobles, la protecció del planeta, la consciència d'universalisme i l'esperit combatiu contra els radicalismes que volen aniquilar tots aquests valors. Cal que tenyim totes les nostres accions i els nostres discursos amb la consciència de combatre un enemic, a voltes visible i a voltes invisible, que corca la societat des de dins amb l'objectiu d'anorrear allò en què creiem i pel que treballem cada dia.

Per tot això, el XII Congrés de l'STEI Intersindical es fa ressò d'aquesta problemàtica i pren el compromís de vertebrar el seu discurs des de la perspectiva de la defensa i sosteniment del pensament democràtic a tots els àmbits de la vida.

STEI INTERSINDICAL CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA I INSTITUCIONAL CAP A LES DONES. TOT EL NOSTRE SUPORT A SARA B. B, JUANA RIVAS I ROCIO CARRASCO

Sandra Serra Teruel

Un dels trets principals del sindicat és ser feminista pel seu compromís en aconseguir la igualtat entre dones i homes, en tots els àmbits; i la lluita contra les violències masclistes, en totes les seves formes.

Moltes vegades, la realitat supera la ficció, però quan aquesta realitat té a veure amb la violència de gènere i violència de menors... la indignació i l'enuig són molt grans i sorgeix el qüestionament de en quin món vivim.

Aquests dies, als mitjans de comunicació, ha sortit la notícia del cas de Sara B.B, que després de sofrir maltractaments per part de la seva parella, s'ha vist embolicada en una trama, gairebé policíaca, en la qual dues jutgesses han estat expedientades pel CGPJ per decisions qualificades com a "medievals". El tracte donat a Sara des de la policia s'està valorant si pot considerar-se com a "tortura". Un procés judicial que porta més de cinc anys i que és totalment complaent amb les demandes de la seva ex-parella, emparant-se en la falsa Síndrome d'Alienació Parental (SAP). Tot el procés està tenint una sèrie de despropòsits dignes d'una pel·lícula de sèrie B: el jutge considera inversemblant el fet que una dona amb formació no hagués denunciat abans; el pare obté la custòdia de les dues filles quan la petita no ha estat reconeguda per ell; l'ex-parella emet una denúncia per incompliment dels acords en la custòdia i per la fugida de Sara amb les seves filles (completament falsa, però arriba a tràmit); contínues denúncies de l'ex-parella perquè sigui detinguda amb diversos arguments, que cauen pel seu propi pes, però que la justícia no qüestiona (en una d'aquestes detencions sofreix vexacions denunciades per part de la policia).

Al gener el Jutjat penal n 2 de Badajoz va condemnar Sara a 4 anys de presó i altres quatre d'inhabilitació per a exercir la pàtria potestat per dos delictes de sostracció de menors. El Tribunal reco-

neix que no va sortir del domicili habitual, però sí que va aprofitar el fet de tenir les nines per a no lliurar-les.

Aquest 27 d'abril se celebrarà el judici civil per a decidir la custòdia de les menors que, com totes i tots sabem, arriba quan ella té ja una condemna que la inhabilita per a la pàtria potestat. Serà, per tant, un judici amb una sentència que ja coneixem amb antelació.

Sara no és l'única, per desgràcia, que sofreix un càstig per salvaguardar les seves filles. En total actualitat continua el cas de Juana Rivas, que mentre el Suprem revisa el seu recurs, a Itàlia se segueixen diversos processos per maltractaments de la seva ex-parella. Veiem una superposició de dos processos judicials en els quals la sentència a Juana ve donada perquè no existeixen oficialment maltractaments, però sí que se la jutja per aquest motiu al seu país... paradoxal.

La coneguda Rocío Carrasco ha aconseguit amb el seu documental que moltes dones es vegin reflectides en ella i s'hagin adonat que sí que són dones maltractades. Aquest testimoniatge ha servit tant de forma personal, a Rocío, com perquè les cridades al o16 hagin augmentat i dones que normalitzaven el seu maltractament i el dels seus fills/es, hagin estat capaces d'identificar-se amb el testimoniatge que estan escoltant.

A Mallorca, Nina Parrón exdirectora insular d'Igualtat, recorrerà la sentència del **jutjat de Primera Instància** que considera que es va excedir en la seva crítica a una sèrie d'articles de Skibinsky, líder dels pares separats, que negava que el crim d'Alcúdia fos un assassinat masclista, i qualificar-lo de crim passional. Nina va parlar en nom de totes en denunciar aquesta mostra d'apologia de violència masclista.

La nostra Organització denuncia la violència institucional que sofreixen les dones, doblement castigades, i condemna qualsevol tipus de violència masclista.

L'STEI Intersindical amb Sara, Juana, Rocío, Nina...perquè nosaltres SÍ QUE us creiem!

REAFIRMACIÓ DE LA LÍNIA SOCIO-POLÍTICA D'ACTUACIÓ EN LA COOPERACIÓ INTERNACIONAL DE L'STEI INTERSINDICAL

Joan Rodríguez Recio

EXPOSICIÓ DE MOTIUS:

Des de la creació de l'STEI Intersindical, s'ha tingut una visió internacionalista en la defensa dels drets de les treballadores i treballadors; les nostres profundes arrels amb la identitat, la llengua i el territori que ens acull no ens han allunyat de la idea que ens trobam en un món global i que som corresponsables de les desigualtats que genera el sistema econòmic capitalista que empobreix la majoria de la població mundial en benefici d'unes elits socials i econòmiques. En definitiva, l'STEI ha apostat per un sindicalisme amb una clara visió sociopolítica.

Des de l'inici ens vàrem adonar que per a acompanyar processos i reivindicacions per la transformació social hauríem de compartir experiències amb altres països per a, d'aquesta manera, aprofundir en la conscienciació i el coneixement d'altres realitats.

Les acampades mundials de l'any 1994 en favor de destinar el 0,07% del PIB per a la cooperació i solidaritat varen ser el punt de partida de l'actual model de cooperació internacional i el sorgiment de les ONG. L'any 1995 des de l'STEI Intersindical realitzàrem els primer projectes de cooperació internacional relacionats amb diferents organitzacions magisterials d'Amèrica llatina i vàrem formar part de la creació dels Fons de Cooperació insulars: Mallorca, Menorquí i Pitiús.

En aquests 25 anys l'STEI ha mantingut un treball en l'àmbit de la cooperació internacional de les Illes Balears, amb la consolidació d'una visió crítica del model de creixement i les repercussions sobre els empobrits del planeta; i ha executat més de 200 projectes en països com Guatemala, Hondures, El Salvador, el Perú i el Marroc. Però també ha treballat en el nostre entorn amb campanyes de sensibilització, educació per a la transformació social, edició de materials didàctics i formació de docents per al voluntariat als

països de destinació dels nostres projectes.

Amb el pas dels anys les polítiques de cooperació internacional varen passar de ser un moviment voluntarista a una tecnificació, en el qual varen sorgir grans entitats en l'àmbit nacional i internacional. L'STEI Intersindical s'ha hagut d'adaptar a aquesta nova realitat, fonamentalment amb el suport, transparència i coneixement dels contextos dels socis locals amb els quals treballam; aquest és el nostre gran valor com a organització.

Les polítiques de cooperació dels Governos de les Illes Balears han anat canviant segons el color de qui governava, destacant-ne la crisi entre els anys 2012 i 2015 amb l'eliminació de convocatòries. Però encara en aquestes situacions amb recursos propis de l'organització es varen continuar acompanyant diferents accions que ens permetien mantenir el nostre treball i visibilitat en diferents espais de solidaritat internacional.

Uns dels canvis que ens estan afectant en els últims anys i que posen en perill la continuïtat del treball de l'STEI en la cooperació internacional són les modificacions legislatives que s'han anat realitzant; per això en aquest moment no podem presentar-nos a les convocatòries de projectes de cooperació del Fons Mallorquí o a les del Govern de les Illes Balears.

TEXT DE LA RESOLUCIÓ:

El XII Congrés de l'STEI Intersindical reafirma el paper sociopolític del sindicat amb la seva visió, missió i valors propis dins de la cooperació internacional.

En l'actualitat s'està elaborant una nova Llei de cooperació en la qual l'STEI Intersindical participa activament reivindicant el paper històric que tenim dins de la cooperació de les Illes Balears i farem les passes necessàries perquè la normativa, tant del Govern de les Illes Balears com la dels Fons insulars de Cooperació, inclogui el sindicat com a actor de la cooperació balear amb dret a presentar projectes.

La cooperació internacional de l'STEI Intersindical es fonamenta en una visió

crítica del model econòmic i social actual, tant en el nostre entorn com en l'àmbit mundial. La defensa dels drets humans, els Objectius de Desenvolupament Sostenible i l'Agenda 2030 marquen les línies d'actuació.

La cooperació internacional de l'STEI Intersindical es fonamenta en una visió feminista de l'origen de les desigualtats i, consegüentment, el seu treball als països empobrits gira a l'entorn d'accions que denuncien el patriarcat dels models socials dels països en els quals treballam.

La cooperació internacional de l'STEI Intersindical es fonamenta en una visió ecològica dels problemes mediambientals que donen origen al canvi climàtic i que empobreixen més els països del Sud.

L'STEI Intersindical aposta per una cooperació i solidaritat internacional transformadora i innovadora.

RESOLUCIÓ SOBRE LA LLEI D'EDUCACIÓ DE LES ILLES BALEARS

Cosme Orell Bonet
Ramon Mondéjar Coll

Introducció

A principis del mes de febrer d'enguany, la Conselleria d'Educació va presentar el segon avantprojecte de la Llei d'Educació de les Illes Balears, que va rebre per part de l'STEI Intersindical una valoració crítica amb la presentació de 66 esmenes al Consell Escolar de les Illes Balears.

A les sessions plenàries del CEIB dels dies 3 i 4 de març, algunes de les esmenes del sindicat per a la millora del sistema educatiu no es varen admetre en la redacció final de l'Informe; entre les quals hi ha qüestions de gran importància.

També hi ha hagut durant la segona quinzena del mes de març resolucions aprovades per unanimitat per les Juntes de Personal Docent de Menorca, Eivissa i Formentera i Mallorca, amb un posicionament molt crític amb certs continguts de la LEIB.

Per altra banda, el conseller Martí March s'havia compromès en el si de la

Mesa Sectorial d'Educació la constitució de grups de treball per a negociar amb els representants del professorat els diferents apartats de la nova llei; cosa que fins ara no s'ha produït.

Per aquests motius, presentam al XII Congrés de l'STEI Intersindical aquesta Resolució:

PER UNA LLEI D'EDUCACIÓ DE LES ILLES BALEARS NEGOCIADA AMB ELS REPRESENTANTS DEL PROFESSORAT

L'STEI Intersindical farà totes les passes adients perquè la nova llei situï el model d'escola pública i en català, amb la referència en el redactat al Decret de mínims, com a eix vertebrador del sistema educatiu; i perquè retorni d'una manera efectiva la democràcia als centres educatius.

Ens oposam a les avaluacions externes dels centres i a l'establiment de rànquings en funció dels seus resultats, rebutjam la carrera professional dels docents basada en l'avaluació i en l'establiment de jerarquies entre companyes i companys, així com la selecció del professorat per part dels equips directius a través dels perfils educatius.

També reclamam la millora de la capacitat negociadora, tant de la Mesa Sectorial d'Educació com de la Mesa de Concertada, i que es garanteixi en tot moment la negociació col·lectiva.

Sobre l'etapa d'educació infantil de 0 a 3 anys, s'ha de garantir que sigui gratuïta i que la Conselleria en sigui l'eix vertebrador en la creació de noves places. És urgent, també, una millora de les condicions sociolaborals de les persones que hi treballen.

També consideram que la LEIB hauria de fer referència a les reduccions de les ràtios d'aula i a l'establiment d'uns màxims consensuats amb la comunitat educativa, per tal de garantir un ensenyament de qualitat, així com un augment del personal dels equips de suport en els centres; per garantir una educació inclusiva.

Per altra banda, defensam que l'escola no pot ser l'únic agent facilitador de la conciliació familiar, ja que s'ha d'establir un pla de conciliació amb la impli-

cació d'altres Conselleries del Govern i de tot el sistema econòmic de les Illes Balears.

Des de l'STEI Intersindical volem una llei autonòmica feta amb la participació de tota la comunitat educativa, arrelada al seu entorn, a la llengua i la cultura pròpies i que, pel que fa al seu finançament, destini a educació un 7% del PIB.

PER UNA LLIBERTAT SINDICAL EFECTIVA

Miquel Gelabert Genovart

La Llei Orgànica de Llibertat Sindical (Llei 11/1985) regula el concepte de sindicat més representatiu i la capacitat representativa d'aquests.

Dins del contingut dels articles 6 i 7 es poden diferenciar dos aspectes:

- el criteri de l'audiència dels sindicats per ser considerats més representatius, establerts en percentatges i amb un mínim.
- La capacitat representativa de la qual gaudiran.

Pel que fa al criteri de l'audiència, diu l'article 6.1 que la major representativitat sindical reconeguda a determinats sindicats els confereix una posició jurídica única tant a efectes de participació institucional com d'acció sindical:

- Són més representatius en l'àmbit estatal els que acreditin el 10% o més del total de delegats de personal, membres de comitès d'empresa i de juntes de personal.
- Són més representatius en l'àmbit de comunitat autònoma els sindicats d'aquest àmbit que acreditin en aquest àmbit una audiència especial expressada en l'obtenció de, al menys, el 15 per cada 100 dels delegats de personal i representants dels treballadors en els comitès d'empresa, i en els òrgans de representació de les administracions públiques, sempre que tinguin un mínim de 1.500 representants i no estiguin federats ni confederats a organitzacions sindicals d'àmbit estatal.

Pel que fa a la capacitat representativa, els sindicats més representatius en l'àmbit estatal i de comunitat autònoma tindran capacitat, entre altres, per a:

- Tenir representació institucional davant les administracions públiques o altres entitats i organismes de l'Estat o de les comunitats autònomes que ho tinguin previst.
- La negociació col·lectiva, en els termes prevists a l'Estatut dels Treballadors.
- Promoure eleccions per als delegats de personal i comitès d'empresa i als òrgans corresponents de les Administracions Públiques.
- Obtenir cessions temporals de l'ús d'immobles patrimonials públics en els termes legalment establerts.

En el cas de les Illes Balears, on segons les darreres dades de representativitat sindical que publica la Conselleria de Treball, hi ha un total de 7.286 representants, el 15% serien 1.092 representants, però hi ha el mínim de 1.500 representants. En aquests moments, UGT té 2.765 representants, CCOO en té 2.304 i el tercer que és USO en té 784. Nosaltres en tenim 327.

Queda palès que la pretesa llibertat sindical que promulga aquesta Llei ho és per als sindicats que aquesta Llei determina com més representatius en l'àmbit estatal i de comunitat autònoma. Perquè aquesta Llei els confereix unes prerrogatives de representativitat que no tenim la resta d'entitats sindicals que no arribam a aquests percentatges d'audiència representativa i que vulneren, des del nostre punt de vista, la llibertat sindical efectiva. És el cas de promoure eleccions sindicals, que només ho poden fer en qualsevol àmbit, els sindicats més representatius d'àmbit estatal i de comunitat autònoma (aquests en qualsevol àmbit del seu territori).

No poder promoure eleccions sindicals en els àmbits on no tenim el 10% de representació ens priva de la nostra llibertat sindical i de poder augmentar el nombre de representants.

Un altre greuge comparatiu és donar a l'àmbit de la negociació. Els sindicats

més representatius poden estar a Meses de Negociació malgrat no hagin tret el percentatge de representativitat que se'ns exigeix a la resta de sindicats per estar als òrgans de negociació.

Tenir representació institucional també suposa una publicitat gratuïta, l'accés a subvencions públiques i poder gaudir de més permanents sindicals.

Sobre la democràcia sindical, la Confederació Intersindical, de la qual som membres, ha dissenyat una campanya per a treballar amb altres organitzacions sindicals aquesta discriminació sindical.

Per això, el XIIè Congrés de l'STEI Intersindical:

- Resol instar a la Confederació Intersindical a reactivar aquesta campanya per a la democràcia sindical i participativa.

RESOLUCIÓ SOBRE LES PENSIONS

Tomàs Martínez Miró

Han estat moltes les veus que han anunciat i encara anuncien que l'actual sistema de pensions farà fallida i que cal fer assegurances privades de pensions. Mentrestant la Seguretat Social s'ha fet càrrec d'alguns dèficits dels comptes de l'Estat i qui ha estat a punt de fer fallida i ha hagut de ser rescatat amb diners públics ha estat el sistema bancari.

Quan les pensions suposaven un poc més del 3% del PIB els catastrofistes anunciaven que en arribar a passar del 6% ja no serien viables. Ara, que ja passen del 8% diuen que no seran viables en arribar al 15%. Aquestes mateixes veus també parlen del futur envelliment de la població per l'augment de la mitjana de vida i fan els càlculs com si tot aquest augment fos perquè la gent mor més vella sense tenir en compte que, afortunadament, no hi ha tanta gent que mori d'infant o de jove i no diuen que les darreres generacions i les d'un futur immediat tendran una esperança de vida inferior a la dels seus pares a conseqüència de les condicions ambientals i d'altres.

Des de la dreta política i també des d'alguns posicionaments de l'esquerra es volen desmantellar els sistemes de benestar social i minvar els drets dels treballadors. No han hagut d'intervenir ja per salvar un sistema que diu basarse en la no-intervenció? No ha hagut de ser ja la cosa pública que salvàs l'esclat d'allò privat?

Cal millorar, certament, la gestió dels recursos públics i evitar-ne tots els abusos, però això no es fa privatitzant les empreses públiques que tenen beneficis ni subvencionant empreses privades que tenen consells d'administració els membres dels quals s'autoadjudiquen pagues escandalosament multimilionàries. Els mateixos organismes i les mateixes persones que ens han duit a l'actual crisi econòmica, no podran fer-nos creure que de la crisi n'hem de sortir jubilat-nos més vells, cobrant més poc i tornant-los a confiar els nostres doblers per garantir-nos les jubilacions.

Encoratjam la gent a defensar els drets socials i laborals que són propietat del poble que els ha conquerit amb molt d'esforç per evitar que ens desposseixin d'allò que és nostre, fruit del treball de tota una vida.

RESOLUCIÓ PER L'ALLIBERAMENT DE LES PATENTS DELS VACCINS CONTRA EL COVID-19

Gabriel Caldentey Ramos
Montserrat Nadal Fullana

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La producció i venda dels vaccins contra la Covid-19 s'ha convertit en un negoci molt lucratiu per a les grans farmacèutiques. La proesa de desenvolupar vaccins en només un any ha donat pas a un repartiment molt desigual a escala mundial i s'ha convertit en una font de desigualtat entre països a l'hora d'afrontar la pandèmia.

La diferència de la riquesa entre els països enriquits i els països empobrits s'ha traslladat a la batalla per aconseguir els vaccins.

Per altra banda, s'estima que s'han invertit 25.000 milions d'euros de diners públics en la investigació dels vaccins, el seu desenvolupament i la compra

avançada. És una quantitat enorme de milions abocada al sector privat perquè els vaccins reverteixin en la salut pública mundial. Però després d'aquesta gran inversió pública, el negoci se l'ha quedat el sector privat.

En el mapa de seguiment de la vacunació a tot el món es posa de manifest l'esclatxa de la vacunació entre el nord i el sud. Mentre aquesta avança als Estats Units, la Xina, l'Índia, Rússia, Austràlia i la Unió Europea, el ritme és clarament més lent a l'Àfrica, les ex-repúbliques soviètiques, a l'Amèrica Llatina i al sud-est asiàtic. Els vaccins no arriben al ritme previst perquè les farmacèutiques no han complert els compromisos adquirits pel que fa a la seva producció. A més, les patents impedeixen que més laboratoris puguin fabricar vaccins en el cas que no puguin assolir acords amb les propietaris de les farmacèutiques; per la qual cosa el ritme de vacunació mundial està desequilibrat. Davant aquest fet, la proposta de resolució presentada al XII Congrés de l'STEI Intersindical recull el següent:

RESOLUCIÓ PER L'ALLIBERAMENT DE LES PATENTS DELS VACCINS CONTRA LA COVID-19

El XXI Congrés de l'STEI Intersindical reclama que les farmacèutiques alliberin les patents dels vaccins contra la Covid-19 i hi hagi un repartiment més just i equitatiu d'aquests. Els governs de tot el món poden suspendre les patents com a mesura extraordinària en casos d'emergència sanitària, amb l'objectiu d'augmentar la producció de dosis i de fixar un preu assequible. Aquest és un mecanisme previst a la legislació internacional. De fet, organitzacions com Metges Sense Fronteres i d'altres pressionen perquè els medicaments i els vaccins arribin a tota la població mundial i no hi hagi diferències entre rics i pobres a causa dels monopolis de les farmacèutiques respecte dels seus vaccins. L'Organització Mundial de la Salut, per la seva banda, ha insistit molt en el fet que la pandèmia no s'acabarà amb la immunització només de la població dels països més rics.

Per tant, reclamam al Govern de l'estat espanyol que doni suport a aquesta proposta a tots els organismes internacionals on es plantegi aquesta possibi-

litat, i actuï en conseqüència amb aquest principi de solidaritat i seguretat sanitària mundial.

SOLIDARITAT AMB EL POBLE DE CUBA

Pere Polo Fernández

Introducció

S'ha iniciat una campanya a Europa d'enviament de xeringues per a la vacunació contra la Covid-19 a Cuba, coordinada per Medicuba Suïssa i per SODEPAZ a l'estat espanyol, que han fet una proposta perquè hi participin totes les organitzacions de solidaritat.

El compromís de l'estat espanyol és aconseguir 200.000 xeringues que, al preu de 0,08 euros, suposa recollir aportacions per un valor de 16.000 euros. La campanya acaba el proper 15 de juny i el pla del Govern cubà és vacunar dos milions de persones entre abril i maig, per tal de tenir tota la població de l'illa vacunada a final d'agost.

El vaccí cubà necessita un total de 3 dosis, un fet que suposa 30 milions de xeringues.

Com sabem Cuba forma part dels 6 països del món (com la Xina, Rússia, els Estats Units, el Regne Unit i Alemanya), que han aconseguit en un temps rècord elaborar un vaccí efectiu contra la Covid-19; amb la diferència que el vaccí cubà és públic i no de laboratoris privats i estarà disponible per a tots els països empobrits del món.

Cuba continua patint el bloqueig per part dels Estats Units i no disposa de les xeringues necessàries. Cal que trenquem el bloqueig! Solidaritat amb el poble més solidari del món! Dona vida amb les teves xeringues!

RESOLUCIÓ DE SOLIDARITAT AMB EL POBLE DE CUBA

El Congrés de l'STEI Intersindical expressa la seva solidaritat amb el poble de Cuba i dona suport a la campanya d'enviament de xeringues per a la vacunació contra la Covid-19 a l'illa del Carib. ■